

Sammlung



22 23
FEBRUA HAEC
SACRIS MANIBUS,

Imò TIBI

VIRO INTEGRITATE VITAE,
doctrinâ Virtutis; tum usu Prudentiæ, & Expe-
rientiâ rerum politicissimo, MARTINO RIEMANO,
quondam CAPITULI supremi Ecclesiæ Metro-
pol. Magdeb. Præfecto in Atensleben
meritis. Nunc,

Ex quo

PLACIDISSIMA ἀναλίσσει ANIMAM CHRIS-
to Redemptori mancipans, Mundo huic immundo dedisti
plaudere; Filio vero unico, & Amicis, quin & mihi
luctificum plangere; fact. 15. Februar. ipso die, ut vo-
cant, Februato: Corpore postea 20. Eiusdem Mens. Fe-
ralis, Bornæ, in Templo, sepultura religiosè man-
dato: Ὁ ἅγιος,

Pro ultimi in Te mei officij debito inter lacrimas exluo;
Eaq; pro iustis sero, & offero

AMBROSIUS Stegman. Poet. Laur. & Iurr.
Stud. Ex Schackensstedt Anhalt.

Anno

Libera nos ex MaLo, DeVs.

Quæ jam legat Tui desideratissimus, & olim
legat Tui ætatem memor relict. Filius
ALBERTUS, meq; juxta amet.

Ergo

Inscribo Ipsi Hac.



*Ebrua quid scribam, Miraris fortè; sed audi
Nasonem in Fastis, rem dabit ille tibi.*

*Quid possim in tanto Musis imponere luctu!
A Musis luctus sæpè levamen habet.*

Quid moveat tantos. turbatâ in mente dolores!

Pro parvo officio Gratia magna Viri.

Quid tecum mihi communis sit causa Quærelæ!

Illo ego Patrono, Tu Patre salvus eras;

Iure Illi in vita debebam plurima vita;

Mors rapuit, Summam; Pensio carmen erit.



I.

LUPERCALIA,

Romæ olim agitata 15. Febr. hoc ipso
die Mortis Mart. Riema-
ni p. m.

FEbrue, Februe, quò tendis? revocare: Dies hæc
Non luctus Lux est, sed sacriluca Lupis.
Quippè locum Festi Veteres dixere Lupercal,
Romule Te, & Fratrem quod Lupa pavit ibi,
Dum stetit, & caudâ teneris adplausit alumnis;
Quis credat pueris non nocuisse Feram?
Tempore non alio lustrant Loca cuncta Luperci
Et sacrè Fauni Festa bicornis agunt;
Currere mos illis, posito velamine vestis,
Pan siquidem nudos ad sua Sacra vocat.
Quin etiam cædi videas de more Capellam,
Et steriles Nuptas Verbera lenta pati.
Et non tanta juvant te, Februe? Fallor an ater
Adparens fors hîc Festa sacrare velis!
Sic est. Mors Lupa sit: Morbos credo esse Lupercos,
Nam currunt, cædunt, Verbera dira parant.

A 2

Ento=

*Entogredi nostrum est nudum, discedere nudum;
Vitam, Homo, ceu Baunus cornua curva, gerit;
Curuamur; venit atra dies; Tumulusq; Lupercal
Panditur; hæc homines Festa suprema piant.
Ah nollem! Testis, Martine, es, quem, Lupa trux, Mors
Illexit: Tibi eam non nocuisse, bonum est.*

I I.

FEBRUVS ET FEBRIS.

Febrius & Febris jurati in funera fratres
Convenere malum neçtere grande Viro,
Fallere Riemannum: Namq; invida Biga dolebat,
Eius candoris tantum habuisse animum.
Dudum est, quod Febris pectus concussit & artus;
Iam terno, aut quarto jam recidiva die,
Non aliter atq; illius si hic ara fuisset,
Hic delubra, olim qualia Romæ habuit,
Donec ab hoc quinto jam deinde rotatus in anno
Febrius (insidias struxerat ante suas)
Vincere ubi certat Febris, pede subsilit audaci,
Et subito instructus funere vincit atrox;
Ille fuit: Sed vos Reliqui neu credite Febri
Nec Febriuo: Ad mortem proxima utrinq;
[via est.

Athenf-

I I L

ATHENSLEBEN QUASI A-
DAMSLEBEN.

Unde Atenslebiæ nomen descendere dicam?
Nunquid Athenarum vita ibi fortè fuit?
Aut ibi sceptrâ locat Pallas Ἰλαυκῶπις Ἀθῆνῃ?
Atq; Locū hunc Semper-Virgo nitore sacrat?
Est aliquid: Sedenim spem nominis addere Adami
A Vitâ, hoc propius, nonne Thalia ferit?
Nil Paradisus erat nisi Honor viridissimus agri,
Vitam ubi, Adam, traheres tuq; feraq; tua.
Respice, quisquis ades, Terra hæc simul (eloquar? an
[non?])
Stat Paradisiaci ebria delitijs:
Non illic læta pecudes, non gramina desunt,
Arboreos fœtus, flumina, Rura vides!
Omnia amena novo, hæ flores! sub vere: DEUS
[det
Pro Reditu hinc DOMINIS millia mille dari!
Atqui cum Paradisus erat Locus iste, quid urget
Martinum, citò eum linquere, quem coluit?
Fortè alius Menti sedit Paradisus ardor!
Sedit: Jam cœli te Paradise colit.



IV.
FERALIA,
In quibus Iusta ferebant Rom. hoc
Mense Februar.

Ad
Piè denati rel. Familiam.

NAppi, Riemanidum stirps relliqua, amicaq; corda
Denati, ad Tumulum jam properate, decet,
Dum Februi Lux est, quâ animas placare paternas
Fas quondam, & structis munera ferre pyris.
Qualia sunt mollita Ceres, violaq; soluta,
Et sparsa fruges, parvaq; mica salis;
Dum tennes anime, dum corpora functâ sepulcris
Errant, dum posito pascitur umbra cibo;
Horresco referens, alia ergo Feralia sacra,
Ferte: Ego pro justis carmina mæsta fero,
Pro sale vos lacrimas, pro frugibus addite vota,
Pro donis Memmen, perpetuumq; vale.
Cætera Gentis erunt, quatu Christiane caveto;
Pasci ultra, cœlo qui satur, ille negat.

V.
SOLATIOLVM

Ad
Piè defuncti Filium ALBERTUM &c. de ipsius
incepto studio Juris.

Alberte, Astræ nova fax, qua Patre micare
Vivente incepisti, spargere Elenchum avidus,
Cuius

*ujusnunc Lumen deletum est indice Lethi,
 Tot necat ut Musas unica syllaba Mors,
 Adspice res lapsas studiorum, & fata tuere,
 EST DEUS in studijs, hoc Duce id omen habes.
 Cepimus ut Iuris tractare Elementa, venustum Inst. Iur.
 Sors videt, & circum nil nisi plausus erat.
 Scires humanâ quâ parte locatus es in re,
 En Libertatis Jus capis ingenuum. tit. de I.
 Vivit adhuc Pater, hinc Patria est tua cura Potestas, Pers. de
 Ex justo huic faustè subdite Conjugio. Ingē. & c.
 Dein Jus Tutelæ subigis, quasi proximè id ipsum, tit. de pat.
 Utile casurum sit tibi, & heu! cecidit. potest. &
 Februus interea vel prima ex parte serenus de Nupt.
 Discere Res Juris, ceu jubet ordo, monet & c.
 Verùm quando Paragraphum adis jam Relligiosu, & seqq. tit. de Tut.
 Jura sepulcrorum & funeris inde notans, Lib. 2.
 Proh dolor! in funus, tumulumq; vocaris ademtū Inst. tit.
 Paris: tam citò ne Practicus esse velim. de R. D.
 Sisleris hic: Precibus sed enim superare decebit F. 9. l. de
 Numina, quò studiij postera fata levent. R. D.
 Quem Natura, Parens, DEUS, omen, Idonea cuncta
 Aldictum juri sic voluere, subi;
 Querendum est Decus Ingenio, quia cetera SORS,
 [MORS
 Tollunt. Vis Patrem pro Patre? habeto
 [DEUM.*

V I.

EXUVIÆ.

B Udiades Nymphæ, quas Februius ille malignus
 Nigropeplas mecum sistit in has lacrimas,
 Hâc ite; En Borna sacras spatiamur ad Ædes:
 Exuvias, Lachesis non rapit omne, legam.
 Enthea Mens Riemani ubi? ubi est? Non hîc. Ubi candor.
 Et vigilans Labor is? Busto abiêre pares:
 Quo posuere Viri Famam? Resq; illius? Ohe!
 Nil video: an jacet hîc sancta & aperta Fides?
 Adparet minus: Atq; quid hoc? Sunt ossa Membra
 Corporis humani, qua nigra Morta tenet,
 Nec sua adhuc, jam sunt CHRISTO reddenda vocanti.
 Cætera in Exuvias ergo petantur: Habe
 Mens calos; Candor Fidos; vigilantia Munus;
 Fama solum; Natum Res; DOMINOSq; Fides.

V II.

CHARISTIA.

Celebrata Romæ ipso quoq; Mens.

Febr.

T otus eram in lacrimis, dum me Charis aurea luctus
 Subtrahit, & moris sis memor huius, ait;
 Plenis Sacra vîs hodiè illa Charistia spumant,
 Quis venit ad socios turba propinqua Deos,

A tu-

*A tumultis retraha ad Vivos, Charisq; reponit,
 Messuit hinc, messor, Mors ubi amoris opes:
 Ductus ad Exemplum Natum quoq; ducito sancte
 Defuncti ad Charos, cum data justa, suos,
 Si desunt Chari, non desit sancta Potestas
 Summorum, unde Favor Parthenopæus ijt;
 Istum, dum vixit, Pater undiq; sensit, & isto
 Non facile agnovit dulcius Ille Bonum.
 En venerandū, aliumq; Caput, capitisq; DE CANUM,
 Summi, quem Pietas servet amata Virum!
 Nondū Is (Lochovidum viden hæc Insignia?) vertit
 Ora tria, & Galeas tres totidem a Charisin,
 Quâ modo honesta levat capita ad Sacra, Iura, clien-
 Sacra nitent florent Jura, vigetq; Cliens. [tes,
 Quâ Sacra, Jus, orbisq; Cliens metuere pericla,
 Tuta per has Galeas sunt Sacra, Jura, Cliens.
 Sic est fata Charis; jungi q; novissima verba:
 Felix, quem virtus hæc Galeata tegit!*

IX.

FRATRI MEO

M. JOSUÆ STEGMANO, Lips. Theol. Stud.

Fama, vola ad Fratrem, singult atq; tenore
 Dic: Perijt Fratris Gloria tota tui.
 Gloria qua? si quæret, ai: Cui Vita Patroni
 Proma, at conda fuit Mors rapida, illa fuit,
 Illa fuit. Scio tunc fraterni pectoris æstus
 Particulam nostri concipient Gemitus,
 Et parient rapti pro vi solamina fati,
 Quæ dotare queant hunc viduatam animum,
 Votum adde: Ut brevior quàm me RIEMANA aluit spes:
 Longior hæc ipsum WEINRICHIANA beet.

I X.
T E R M I N A L I A.

Rom. 13. Febr. agitari solita.

Mergeris, heu! lacrimarum undis mea pulla Thalia,
Desine: jam nigris Terminus esto modis,
Terminus; & rectè. Romana ubi, Termine, Festa
Concilias, fertis condecorande DEUS,
Qui populos, Urbes, ingentia regnaq; finis,
Et justà servas credita rura fide,
Qui stas Quadratum, firmissima tessera, Saxum,
Et doctus nulli credere velle probe es.
In statione tua levitas tibi libera non est,
Hinc tibi Serta ferunt, Hinc tibi liba ferunt.
Quod si ab agris hominum liceat te advertere vita,
Omnes Mortales en scopus unus habet,
Stat sua cuiq; dies, & nulli mobilis Hora,
Fixaq; sunt Fatis tempora certa suis.
Fata manent populos, regnis dant deniq; finem,
Totum orbem Fati Lex Adamantina agit.
Credebas ergo huic Fato Riemane potenti,
Velle mori cupiens quando necesse mori.
Terminus hic hæret vite, curaq; paterna.
Officij, testor Rura, Domumq;, probi.
Terminus hic hæret non fame, & laudis honore,
Et benefactorum, quorum ego multa tulî.
Quadrata (ecquid Mome spuis?) constantia Pectus
Cinxerat, & verè Terminus ipseus eras,
Recta Fides steterat semper; Quin termino in isto;
Dant Tua de primis ultima Judicium.
Nunc HAV E. Ego violas Tibi, amorum Libaq;, ferre
Non sistam, donec, Termine, meq;, vocas.

X.
EPITAPHION,
CHRISTO Sacrum & MEMORIÆ.
MARTINVS RIEMAN

VITAM,
Cum magno Reipubl. & Suorum commodo,

HAUSIT Schackensta-
die, An. 1567.

TENUIT per Ann. 48.
Mens. 3. Dies 4. Hor. 17.

Cum magno Reipubl. & Suorum damno

RELIQUIT

Atenslebia 15. Febr. Sesquihorâ ante sec. pomerid. An. 1616:

Eâq; MOLLITER solutâ

ipsius

ANIMA cœlica
Cælum,

CORPUS terreum
Terram,

MEMORIA humana

Homines

OCCUPAVIT.

Hæc est cum CHRISTO
Redemptore

Hoc in spem Resurrectionis
hic requiescit.

Hæc est apud Bonos
in Pace

Si & apud Te, VIATOR, dic H A V E.

Ali-

X I.

A L I U D.

Ex ultimis pie demortui Votis.

Philip. 1.

Utile DISSOLVI; cum CHRISTO VIVERE dulce;
Hinc cum VITA fluat; cum fluat inde LUCRUM.

Loquitur Sepultus.

Duß ich möchte auffgelöset seyn / (lein/
Vnd bleibn bey mein HErrn Christ al

Hab ich von Herzen Grund begehrt/
Bins auch von mein Erlöse gewehrt/

Nun/ Christe/ du mein Leben bist/
Der Todt ein Gewinnst mir worden ist/

Mein Leib ein Weizenkörnelein/
Hier ligt/vnd ist geseet ein/
Zur Auffstehung es blühen wird/
Drauff in den Himmel eingeführt.

D. V. D. M.

Deo Laus & gloria per æVVM.

Islebñ, Imprimebat IACOBUS GUBISIUS.

99 A 6908

ULB Halle 3
002 927 25X



JK

Retro 1

VDA 17



p[ro]p[ter] castitatis. e[st]
 t[ame]n a me[re]tis. e[st]
 etiam norma doc[tr]i-
 ne. con[tra]m[od]u[m] e[st]
 em[en]t[er] quia p[ro]p[ter]
 uenit a m[er]ito. ut
 ut inferre a m[er]ito. ut
 tur. o[mn]ia uenit ad
 elyzabeth: x[rist]us a s[an]c[t]o
 h[ab]uit. d[icitu]r em[en]t[er] etia[m]
 p[ro]p[ter] ut sanctifica-
 ret u[er]u[m] uobis.
 d[icitu]r uenit ad bap[ti]s-
 m[um]

Ancora mea a se-
 cu[n]da manu
 ad michi magna a[n]i-
 ma
 potens est Et sanc-

nis al
 lelu
 cordia eius ap[er]t[is]
 gemes caneb[un]t
Sunt saluta-
 rie elyzabeth
 tant u[er]u[m] s[an]c[t]u[m]
 et repleta e[st] s[an]c[t]u[m]
 vide distinctio[n]e[m]
 quor[um] uerbor[um]
 des. uocem m[er]ito
 bet[er] auduit. s[an]c[t]u[m]
 nes p[ro]p[ter] grac[ia]m
 illa nam[que] ordi-
 nant. iste exulo-
 que m[er]ito. illa
 ista dei sentit a
 se[m]per u[er]u[m]



Inches 1 2 3 4 5 6 7 8
Centimetres 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19

Centimetres

Farbkarte #13

B.I.G.

Blue

Cyan

Green

Yellow

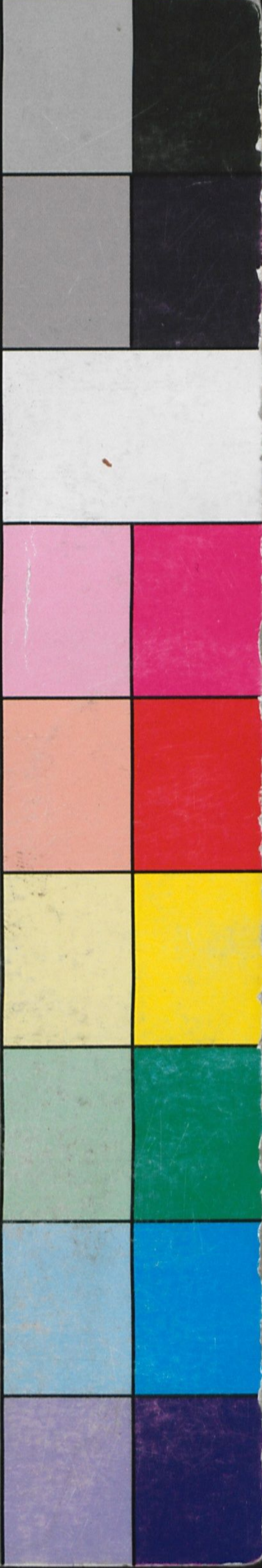
Red

Magenta

White

3/Color

Black



23

EC
IBUS,

ATE VITÆ,
rudentiæ, & Expe-
RTINORIEMANO,
Ecclesiæ Metro-
Atensleben
nc,

INIMAM CHRI-
huic immundo dedisti
Amicis, quin & mihi
bruar. ipso die, ut vo-
Ejusdem Mens. Fe-
ur a religiosè man-
s,

ter lacrimas exoluo;
ffero

oet. Laur. & Iurr.
ot Anhalt.

Lo, DeVs.

